No. 108. 1845.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 8 September.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is; en voor elken regel daarboven 20 Ct., benevens 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

— Ter gelegenheid van het verblijf van koningin *Victoria* op het slot van Stolzenfels, herinnert een dagblad dat dit slot, reeds in 1235, eene engelsche vorstin, *Isabelle*, de verloofde van keizer *Frederik II*, ontvangen had. De kronijk van dien tijd bevat als volgt het kort verhaal van de ontvangst die haar gedaan werd. *Bene ederunt, melius potaverunt et virga regia multum saltavit.* (Zij aten goed, dronken nog beter en de koninklijke maagd danste veel.)

FRANKRIJK.

— Een ongemeen groot getal nieuwe journalen zullen binnen zes weken te Parijs verschijnen, of ten minsten trachten zoo spoedig mogelijk geconstitueerd te zijn. De *Esprit Public* van den heer *Lesseps*, een dagblad van 28 frs., zal den 5. of 6. September verschijnen. De *Pays*, insgelijks tegen 28 fr., zal den 10. September verschijnen. De *Monde* komt op 15. September uit; de *Semaine* op 21. September; de *Epoque* en de *Dimanche* op 1. October, de *Soleil* op 5. October. Men spreekt ook van de *Progrès*, de *Gazette du Commerce*, de *Famille*, de *Mouvement*, de *Universel*. Deze verschillende dagbladen hebben het tijdstip hunner verschijning nog niet bekend gemaakt. Dit zijn dus twaalf nieuwe bladen, waarvan drie wekelijksche, die dreigen concurrencie te zullen maken met de oude pers van Parijs. Het is niet zeer waarschijnlijk dat de abonnementen toereikend zullen zijn om zoo vele nieuwe bladen te laten leven, noch dat zij aankondigingen genoeg zullen vinden, om eene schadeloosstelling op te leveren voor het te kort dat er uit hunne abonnements-prijzen zal voortspruiten.

BELGIE.

ANTWERPEN, den 4. September. De vooruitzigten tegen den toekomenden winter worden dagelijks meer en meer treurig. De kwaal die de aardappels heeft aangetast bepaalt zich niet meer tot deze plant; ook andere gewassen zijn door de ziekte besmet. Onder anderen zijn de snijboonen nu ook aangerand; niet alleen degene die nog te velde staan, maar zelfs die welke reeds ingelegd zijn, en als voorraad voor den winter moesten dienen. Ondertusschen wordt alles duurder en duurder, en reeds hoort men, onder de lagere klassen, geruchten van ontevredenheid en angst, die voor de openbare rust zouden kunnen bedreigend worden.

In deze omstandigheden neemt het volks misnoegen alles te baat, om zijne gevoelens uit te drukken. Gisteren nog heeft er een soort van oploop aan de vliersteeg plaats gehad. Deze was te weeg gebragt door de tijding dat men prachtige feesten zoude geven aan koningin *Victoria*, en luid riep men in verschillende groepen uit, dat men beter zoude doen aardappels uit vreemde landen te doen komen, dan het geld aan feesten uit te geven. Deze oploop heeft echter geen gevolg gehad.

— Eergisteren is er een beurtschip uit Rotterdam alhier aangekomen, met 325 hektoliters bedorvene aardappelen. Dit vaartuig ligt in de Brouwers vliet. De policie en de gezondheids-commissie hebben besloten, dat de lading in de rivier zal geworpen worden. De douanen zullen de kwijtschelding der inkoomregten verleenen.

— Men verzekert ons dat de regering 3000 francs heeft verleend aan de marine om de verlichting der Schelde met seinaalsvuur te bewerkstelligen. Men denkt dat het stedelijk bestuur het overige zal toestaan, om aan deze feesten meer luister bij te brengen. De toren van O. L. V. kerk zal insgelijks geheel verlicht zijn. (*Antw. H.*)

— Zijne Majesteit zal op Zondag morgen arriveren en 's namiddags weder van hier vertrekken.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 2. September. Naar men verneemt heeft Z. M. gewezen van de hand het verzoek om gratie, gedaan door Mr. *C. Verwayen*, boekdrukker, courantier en advokaat te Nijmegen, die bij het arrest van het prov. geregtshof in Gelderland was schuldig verklaard aan weigering tot het afleggen van den eed en het geven van getuigenis der waarheid in eene correctionele zaak (in de regtsvervolging tegen het blad *de Batavier*,) en met toepassing van art. 180. in verband met de artt. 247 en 227, N°. 3. wetb. van strafvordering, is veroordeeld tot eene correctionele gevangenis voor den tijd van drie maanden.

— Dat de doodstraf, zoo lang zij een deel onzer strafwetgeving uitmaakt, worde toegepast, zal niemand wraken. Men kan echter eischen, dat menschlievendheid de toepassing besture, opdat de straffende hand der regtvaardigheid, niet die van den moordenaar in wreedheid evenare. Hoe zeer men dit beginsel bij ons in acht neemt, kan het volgende, ons uit Hellevoetsluis toegezonden berigt, getuigen:

« Aangaande de executie van *Charmel*, gewezen hofmeester van Zr. Ms. transportschip *Willem Frederik Hendrik*, welke Maandag 25. Aug. alhier plaats had, deel ik u het mij daarvan bekend gewordene mede: Er waren zes manschappen van de mariniers gekommandeerd, om de executie te volbrengen; te gelijk lostten zij op den delinquent hunne geweren; de lijder viel, doch was, blijkens de schouwing door den daarbij tegenwoordigen doctor, niet dood; een ander zestal werd tot vuren gekommandeerd, een der geweren weigerde, en het schijnt dat geen der vijf kogels hem doodelijk had getroffen, want de pols sloeg nog. Daarop ontving de marinier, wiens geweer geweigerd had, bevel, om zich op 2 à 3 passen afstands van den ongelukkigen te plaatsen en dan zijn schot op hem te lossen, hetgeen eindelijk zijnen dood ten gevolge had."

Uit Helvoetsluis schrijft men nog, dat gisteren daar aan wal en vervolgens aan boord van het wachtschip *de Schelde* is overgebragt, een matroos uit Suriname, met het transportschip *Merwede* aangekomen, die, zoo men zegt, ook daar eenen aanslag tot moord op een zijner officieren heeft gepleegd; men denkt, dat dien persoon hetzelfde lot wacht, hetwelk *Charmel* heeft ondergaan, doch dan is het te hopen, dat men zoodanige maatregelen nemen zal, dat de strafoefening met geene martelingen verzeld zal gaan.

GOES, den 3. September. De knollen en turnips in ons eiland gezaaid, zijn bijzonder goed gegroeid, en dit product kan alzoo bij de vrij zekere schaarschheid der aardappelen eenigzins ter aanvulling strekken. Uit een veld, waarop de turnips voor 10 weken gezaaid was, zijn er gerooid, die tot 25 Nederl. oncen wogen.

— Sedert verscheidene jaren worden in Utrecht, bij particulieren in de kelders, onder de aardappelen eene laag houtskool gelegd, om het broeijen en uitloopen tegen te gaan; thans wordt uit Leiden aangeraden om in den volgenden winter de aardappelen met gewone houtskool te vermengen, om het bederf of de verspreiding van het bederf van dezelve te voorkomen. De bederfwerende kracht van de houtskool is bekend, en dit middel kan dus niet dan goed zijn.

INGEZONDEN STUKKEN.

Opwekking tot waakzaamheid.

De spanning waarin Nederland zich bij de lente dezes jaars bevond, is thans voor het oogenblik verminderd; voor velen brak een tijd van rust aan, gedurende welken weinig of niet over staatkundige onderwerpen gesproken wordt; ook de leden der Kamer keerden huiswaarts, nadat het grootste deel van hen, volgens gewoonte, den spot met de natie gedreven en zich lage dienstknechten der Ministers getoont had.

Doch deze tijd van schijnbare kalmte is spoedig voorbij; dan komen zij die gezegd worden de vertegenwoordigers des volks te wezen, weder bijeen, om het oude, reeds zoo vele jaren door hen vertoonde treurspel, op te voeren; doch de beurzen der natie kunnen getuigen dat het geene gratis-representatien zijn.

Het personeel zelfs is bijna niet veranderd; slechts twee mannen ontbreken in de Kamer, bij het volk geacht en geeerd en wier gemis door elk waar vaderlander diep wordt betreurd. De een om nimmer meer zijn welsprekende mond voor de belangen des vaderlands te openen; de harde en gegronde beschuldigingen, zoo dikwijls door VAN RECHTEREN aan het gouvernement ten laste gelegd, zullen niet meer worden gehoord; doch zijne woorden wekten de natie uit hare sluimering op en openden veler oogen voor het dreigend gevaar; zijn geest beziele ons om steeds moedig en getrouw voor het vaderland te strijden en niets of niemand te ontzien, wanneer het deszelfs bloei of welvaart geldt. De ander die in de Kamer ontbreekt, werdt door *de schandelijkste intrigues en door de karakterloosheid en afhankelijkheid der Zuid-Hollandsche Staten niet herkozen*. Hoe gaarne hoorden wij nog zijne kernachtige taal in de Kamer, waar hij zoo zeer op zijne plaats was; doch de grootste geleerdheid, het scherpzinnigst verstand schieten tegen omkooping en kuiperij te kort; maar ook buiten de Kamer zal hij de natie voorlichten en opwekken. God geve dat zijne waarschuwende woorden voor ons niet verloren gaan!

Vele jaren verliepen er, zonder dat door de natie iets tot haar eigen welzijn of dat des vaderlands ondernomen werd; het was een tijd van uitdooving; lust- en krachteloosheid waren overal zigtbaar; stilstand, achteruitgang en armoede waren hiervan de noodlottige gevolgen. Niemand ging het wel, dan hen die zich ten koste der natie vetmestten en verrijkten; eene partij vormde zich, welke het vaderland ten gronde schijnt te rigten en de natie al meer en meer uitput en ontzenuwt.

Deze partij heeft zich overal in Nederland genesteld en *elk die hare verderfelijke inzigten niet slaafs is toegedaan, wordt van alles uitgesloten*; verdiensten noch kundigheden worden door haar geacht; *blindelings geloof, met opoffering van alle eigenwaarde, is hetgeen door deze politieke jesuiten geeischt wordt.* Niemand vindt bij hen genade, vooral zij niet, die hunne namen op eene petitie tot verandering der grondwet durfden teekenen of anderzints hunne vrijwillige gevoelens deden blijken. Op alles, tot zelfs op de nietigste zaken, wordt door hen acht geslagen, hunne geheime spionnen sluipen overal rond, en volgens sommigen zoude er naauwkeurige aanteekening gehouden worden der namen van alle vrijzinnige Nederlanders, *bij welken vaderlandsliefde zwaarder weegt dan het goud der Ministers.*

Zoo ver heeft het geduld en de slaperigheid der natie het in de eertijds vrije Nederlanden gebragt.

Indien de natie zich niet krachtiger toont, geene meerdere geestkracht en vaderlandsliefde aan den dag legt, dan zij tot nu toe deed, zal zij alles, vrijheid en bezittingen, verliezen, en de wanhoop zal haar slechts overblijven, van door eene schandelijke zorgeloosheid en lafheid zich zelven en het vaderland in slavernij gestort te hebben. De drukpers, dat heiligdom der natie, waaraan zij geene schennis mag veroorloven, ligt nu weldra aan de beurt van door de bewindslieden ook van hare vrijheid beroofd te worden. Waakt dus Nederlanders voor hare vrijheid, zij is onze laatste hoop en toevlugt, het eenige overblijfsel onzer vaderen moed; wanneer wij ook deze zullen verloren hebben, dan zal het met ons volksbestaan gedaan en nacht over Nederland wezen!

Wij houden ons overtuigd dat het volk zich moedig zal toonen en zich zijne regten en vrijheden niet straffeloos zal laten ontrooven. Weldra is de geschikte tijd om den Koning adressen aan te bieden, zoo als veler voornemen schijnt te wezen, en hem met de grieven en wenschen der natie bekend te maken, bij de opening der Kamers ophanden; maar zoo dit iets goeds zal uitwerken, moet hiermede niet gedraald worden; te veel rampspoed is er reeds over het ongelukkig Nederland gekomen, dan dat dit langer zóó zoude kunnen blijven voortduren; allen die waarlijk belang in het welzijn des lands stellen, moeten daartoe het hunne bijdragen en ijverig medewerken. In de eerste plaats zullen er

---

De onbegrijpelijke Diefstallen.

Het fransche dorp Fresnoy-le-Grand, tusschen St. Quentin en ... gelegen, is een der volkrijkste en misschien het nijverste ... het departement der Aisne, hetwelk zoo rijk is aan plaatsen waaruit de fransche handel zijne fraaiste stoffen in katoen, ... en lijnwaad trekt. De fabrijken van Fresnoy-le-Grand, ... sedert eenige jaren eene bewonderenswaardige uitbreiding ... gaan hebben, verwerken bijzonder wol en zijde; zij weven ... die ligte baréges en cachemiren welke, door hunne prijzen, binnen het bereik zijn der burgervrouwen. Zoodanig dorp moet rijk zijn, en de beschaving moet er althans veel vordering gemaakt hebben als in kleine steden.

... jaren geleden kwamen menigvuldige en aanzienlijke diefstallen de rust dezer gemeente storen; geene maand verliep er, ... maire en de vrederegter werd van nieuwe diefstallen onderrigt. Men stelde de strengste navorschingen in het werk, zij ... vruchteloos; de stiptste waakzaamheid werd betracht tegen ... lieden, het was onmogelijk de daders te ontdekken. ... omliggende bosschen werden doorzocht: men vondt er eenige ... stroopers, die met gevangenis gestraft werden, maar dewijl er ... genoegzame bezwaren tegen hun bestonden en de diefstallen niet ophielden, moest men de schuldigen elders trachten te ...n.

... ingezetenen waren zeer wantrouwend geworden ten opzigte ... vreemdelingen welke het dorp doorreisden of er tijdelijk hun verblijf hielden. De handel der marskramers stond stil; geen dier kooplieden, welke hun magazijn op den rug dragen, had de stoutmoedigheid het dorp te bezoeken; de bedelaars der naburige dorpen naderden die gemeente niet meer, en de zware kerktoren jaagde den reiziger nu slechts schrik aan; allen verwenschten het slecht onthaal dat men er genoot en men ontvlugtte de schaduw harer hagen, als die van vergiftige boomen.

Toen het nu niet meer mogelijk was de vreemdelingen en landloopers te beschuldigen, schreef men de diefstallen toe aan de Parigots, zoo noemde men te Fresnoy de Parijzenaars en voornamelijk de vondelingen, welke, tot voor weinige jaren nog, naar dat dorp werden gezonden om er een ambacht te leeren. Deze arme kinderen, overgeleverd aan onmedoogende meesters, waren van des morgens tot des avonds in het getouw en werkten vlijtig. Wat het leven betreft, weinigen zijn er welgesteld en gehuwd en meer dan een is onder mishandeling bezweken. De naam van Parigots was hun reeds eene smaad en de kinderen van het dorp vervoegden zich bij de meesters der fabriek om hen te mishandelen. Het was dus natuurlijk dat die rampzalige verstootelingen verdacht werden de daders te zijn van de diefstallen, waarvan de plegers als door tooverij aan alle navorschingen ontsnapten.

Daar zij vernuftiger waren dan andere kinderen en somtijds helderder van begrip dan hunne meesters, deelden zij in het gewone lot dergenen wier verstand meer ontwikkeld is dan dat zijner tijdgenooten; zij werden het slagtoffer van den laster, welke de redelooze magt nooit spaart; hunne voortreffelijkheid in alles deed hen voor indringers en dieven houden. Eenige dezer kinderen werden onderworpen aan eene soort van pijnbank, door de vrienden der bestolenen, of door deze zelfs; men wilde hen doen bekennen in welken hoek of onder welke haag hun buit verborgen was; men kon niets vernemen en wist eindelijk niet meer wie verdacht te houden; maar hunne onschuld werd echter met slagen beloond, omdat het onderzoek geene gunstige uitkomsten opleverde.

De diefstallen werden met niet minder stoutheid van behendigheid bedreven. Nergens vondt men een spoor van inbreking of beklimming; de sleutels van de kasten bleven waar men ze had gelegd en de geheimste bergplaatsen werden ontdekt. De eigenaars die geene honden hadden, kochten er, en die er reeds bezaten, verbitterden deze wachters, door hun wreedaardig te slaan. Nooit had men ergens meer honden gezien; nooit werden meer menschen gebeten. Niemand durfde het wagen zich iets later dan het gewone uur op straat te begeven en den ganschen nacht door hoorde men een geblaf, hetwelk zelfs de meest vaste slapers belette een oog te sluiten. Hadden de diefstallen nu een einde genomen? Neen, maar zij werden steeds stouter en onbegrijpelijker, en alleen heelmeesters en apothekers wonnen iets door die verdubbeling van voorzorgen.

De overheden des lands waren met dat al niet bedrijveloos, zoo als de ongelukkige ingezetenen van Fresnoy-le-Grand zeiden het geval te zijn. De heer JEROME COUTARD, maire en pachter, had onophoudelijk het wetboek in de hand en stadhuiswoorden in den mond; hij sprak alle reizende commiezen en soortgelijke trekvogels aan tafel aan, voor zooveel deze gedurende eenige uren de redevoeringen van den onbegrepen grooten man wilden aanhooren. Inderdaad, de geleerde JEROME COUTARD kon met niemand in de gemeente spreken, dewijl hij in openbaren oorlog leefde

zoo veel mogelijk op de laatste plaatsen en in alle provincien vereenigingen voor het petitionnement opgerigt moeten worden, die door een algemeen bestuur in eene der hoofdsteden te vestigen, onderling in verbinding gebragt zouden worden, om vervolgens gemeenschappelijk te handelen.

Dit is het laatste wettige middel hetwelk de natie overblijft, ten einde zich en den Koning van het ondragelijk juk te verlossen waaronder eene heerschzuchtige en eigenbelangzoekende partij hen gebragt heeft. Of zoude WILLEM II zoo zeer verbasterd wezen, dat ook Hij het hatelijke juk der aristocratie langer zoude blijven dulden?

3. September 1845. X.

Aan alle Vrienden van J. H. VAN RECHTEREN TOT APPELTERN.

Voor ons was het eene verblijdende tijding, in de *Arnhemsche Courant* van 31. Augustus het berigt wegens het voornemen tot vereering der nagedachtenis van den Edelen VAN RECHTEREN vermeld te zien; voor ons, die, reeds eerder, gehoopt hadden, dat eenig nationaal plan tot vereering van dezen waardigen volksvertegenwoordiger in de dagbladen zoude voorgesteld zijn. Hoe gaarne vernamen wij ook thans dat een Nederlandsch kunstenaar zich met eene goede gravure naar een portret van VAN RECHTEREN bezig hield; met welk eene geestdrift zoude dit vaderlandsch werk door de natie van den kunstenaar ontvangen worden.

Maar zoude men de nagedachtenis van VAN RECHTEREN niet *edeler* en *beter* kunnen vereeren, dan door zak- of halsdoeken *à la* VAN RECHTEREN te dragen? Het is eene mode, welke hoogstens drie of vier maanden duurt en dan spoedig vergeten zal wezen. Van RECHTEREN's nagedachtenis mag niet aan mode onderhevig zijn; zoo lang Nederland bestaat moet deze bij allen in dankbare herinnering blijven; de vrienden en vereerders van den graaf verlangen iets edeler, *iets dat meer blijvende waarde bezit*

Vroeger werden beroemde mannen en groote daden door gedenkpenningen vereeuwigd: waarom dit thans ook hier niet nagevolgd? Aan de vrienden van VAN RECHTEREN stellen wij voor, om, behalve een graf-monument, waartoe het voornemen schijnt te bestaan, ook eene medaille ter zijner eere te doen vervaardigen, die, overal verspreid, getuige zoude wezen van de dankbaarheid zijner tijdgenooten en de herinnering aan den geachten man tot het verste nageslacht zoude doen voortleven.

1. September 1845. X.

MENGELINGEN.

Het eksteroog van staat.

In het tweede nummer van den *Snelwagen* lazen wij, onder de rubriek « *Bestelgoed*" eene zeer geestige vergelijking van te-korten bij eksteroogen. Deficits heeten daar de eksteroogen eener regering, en inderdaad, de te-korten onzer Regering, maken dikwerf, dat zij danig mank en moeijelijk gaat; zij belemmeren dikwijls den geregelden gang van ons Staats-bestuur, getuige het deficit, hetwelk de monsterleening moest dekken, getuige de meikevers-gang, welken toen de Regering ging; een gang, welke tegenwoordig wel een kreeften-gang mag heeten.

Mag men teregt te-korten vergelijken bij eksteroogen eener Regering, — wij maken ons sterk te beweren, ja, nog sterker, te bewijzen, dat slechte constitutien de eksteroogen mogen heeten der hedendaagsche rijken; wij noemen onze slechte Grondwet *het eksteroog van Staat*.

Het bestuur van onzen Staat moet gegrond zijn op de constitutie des Rijks, de grondwet; dat bestuur brengt zegen aan of ramp, geeft welvaart of achteruitgang; maar de hoofdbron van dien zegen of ramp, van die welvaart of achteruitgang zal *de grondwet* zijn, waarop het geheele staats-leven gebouwd is en steunt. Is die grondwet slecht en versleten, gelijk de onze, dan zal zij, in haar gevolg hebben stilstand, kwijning, achteruitgang, malaise en dergelijke ziekte-verschijnselen meer, welke wij, in ons armzalig landje, dagelijks tegen het lijf loopen, want ze zijn even onvermijdelijk als de *inevitable van Maanen*. En is dan de grondwet de hoofdbron der kwalen, waaraan we lijden; is de gang des bestuurs gegrond op onze wettige constitutie, loopen onze ministers op den grond, of, zoo men dit zeggen kan, in de voetschoenen eener grondwet, welke verminkt en gebrekkig, vol bulten en schadelijke verhevenheden is, dan aarselen wij niet onze grondwet, — de springfontein van kwijning, malaise en lands-ziekte, te noemen: *het eksteroog van Staat*.

En wanneer nu die Grondwet den gang van ons ministerie bemoeijelijkt, en die belemmerende gang maakt, dat wij voort *sukkelen* en zoo doende *achteraan* stompelen, waar alle andere natien, als het ware, vooruit *snellen*, dan is het zaak, dat wij dat eksteroog afsnijden, zoo goed en zoo spoedig mogelijk. Wij juichten daarom de lofwaardige en vaderlandslievende pogingen der negen edele mannen toe, en wij hebben hunne pogingen geschraagd, naar onze « *zwakke krachten*."

Intrigue intusschen, en egoïsme, hebben gezegevierd over die vaderlandslievende en onbaatzuchtige pogingen en het *Behoud* triumfeerde.

Gelijk wij juichten over het doen van het Herzieningsvoorstel, zoo treurden wij en treuren wij nog over de schandelijke verwerping daarvan.

Wij juichten het voornemen toe, (en het begin van *uitvoering*) strekkende tot wegsnijding van het eksteroog, dat ons ministerie, ons geheel staats-bestuur doet mank gaan en kreupel, en wij betreurden het en betreuren het voortdurend, dat het den *Behouds-mannen* gelukt is, den *Negenmannen* het *lancet* uit de handen te spelen.

Thans vragen wij, zal men stilzitten, zal men *het eksteroog van Staat* laten tieren en opgroeijen zoolang, tot dat men welligt niet meer zal kunnen volstaan met wegsnijding van dat eksteroog, maar men genoodzaakt zijn zal het *geheele been* te amputeren?

Wij gelooven het niet; wij gelooven niet, dat een THORBECKE, een LUSAC, een DE KEMPENAER, VAN DAM VAN ISSELT, STORM, ANEMAET, VAN HEEMSTRA en WICHERS zal gedoogen, dat het eenmaal zoo ver kome. Wij houden ons tevens overtuigd, dat de vrije drukpers het hare zal bijdragen tot wegneming, maar *radicale* wegneming van den kanker, welke ons staats-ligchaam ondermijnt, wij althans, wij zullen telkens en bij herhaling de wonden blootleggen; ze peilen en de geneesmiddelen aanwijzen. Wij zouden meenen onze roeping te miskennen, indien wij bij den minsten tegenspoed, de handen in den schoot lieten rusten en den dag zorgen voor den dag. Wij, wij, zullen het lancet scherpen en van het *eksteroog van Staat* wegsnijden wat we kunnen, *al zouden we ons tusschenbeide misschien zelve in de vingers snijden*.

We hebben in allen gevallen, wel eenige druppels bloeds, voor het welzijn des vaderlands over. (*T. W.*)

CORRESPONDENTIE.

Het artikel uit Zierikzee, geteekend «(get.) E.", kan niet geplaatst worden.

— Het versje van Z. behoort niet in ons blad te huis.

— *Heeren geabonneerden buiten de stad, welke hun verschuldigde op de Courant nog niet hebben voldaan, zullen bij verdere nalatigheid geene Couranten meer worden gezonden.*

ADVERTENTIEN.

Voor het Rijk.

§ § § De Kolonel, belast met het Plaatselijk Kommandement te Vlissingen, zal, ingevolge daartoe bekomene magtiging van het Ministerie van Oorlog, op Vrijdag den 19. September 1845, des morgens ten 10 ure, om gereed geld, publiek doen Verkoopen: eene partij oude GENIE-, ARTILLERIE- en HOSPITAAL-GOEDEREN, gelegen op de Werf van de Genie, bij de Rammekenspoort en bij het nieuwe Arsenaal te Vlissingen, alwaar die Goederen, daags vóór den verkoopdag, van des morgens 10 ure te zien zullen zijn.

Bank van Leening.

Donderdag den 11. September 1845, VERKOOPING aan de BANK VAN LEENING te Vlissingen, van de openstaande Panden, verpand tot ultimo Junij 1844.

Woensdag namiddag van twee tot vier ure te bezien.

OPENBARE EN DEFINITIVE VERKOOPING VAN LABEURLANDEN,

GELEGEN IN DE GEMEENTENS

Hontenisse, Clinge en St.-Jan Steen, Canton Hulst, Provincie Zeeland,

MET ALLE PATRIMONIEEL.

De Notaris *ANTONISSEN* te Antwerpen residerende, zal aldaar ter gewone Verkoopzaal door Notarissen op de Minderbroeders [illegible] in twee zitdagen op *Donderdagen* 11. en 25. *September* [illegible], telkens ten 3 uren namiddag precies, publiekelijk en definitivelijk de meestbiedende verkoopen en toewijzen, de volgende patrimoniele goederen, te weten:

Koop Een Eene HUIZING, en verdere gebouwen met Hof, Water, Boomgaard en Bouwland, gelegen in de gemeente Hontenisse, ter plaatse Haven Polder, canton Hulst, provincie Zeeland, op het kadastraal plan aangeduid onder de Sectie G, No. 31, 32, 33, 34 en 35, volgens het zelve groot 2 hectaren, 83 aren, 60 centiaren.

In pacht bij J. Faes.

Koop Twee Een stuk BOUWLAND, gelegen onder de gezegde gemeente Hontenisse, ter plaatse Dullaart Polder, op het kadaster bekend onder de Sectie G, No. 306, volgens het zelve groot een hectare, 87 aren, 40 centiaren.

Koop Drie. Een stuk BOUWLAND en dreef gelegen onder voormelde gemeente [illegible] Polder, op het kadaster bekend onder Sectie G, No. 418 en 419, groot volgens het zelve een hectare, 30 aren, 70 centiaren.

Koop Vier. Een stuk BOUWLAND, gelegen tegen den vorigen koop onder de gemeente Hontenisse, ter plaatse Dullaart Polder, volgens kadaster, waar op het zelve aangewezen is onder de Sectie G, No. 420, groot een hectare, 37 aren, 70 centiaren.

Koop vijf. Een stuk BOUWLAND, gelegen tegen den laatsten koop onder de gemeente Hontenisse, ter plaatse Dullaart Polder, groot ingevolge kadaster, waar op het zelve bekend staat onder de Sectie G, No. 424, 66 aren, 53 centiaren. In pacht als ook de koopen 2, 3 en 4 bij de Wed. J. B. Picaret.

Koop Zes. Een stuk BOUWLAND, gelegen onder de gemeente St. Jansteen, ter plaatse Absdeele Polder, Canton Hulst, tegen de Steensche-Straat, op het kadastraal plan bekend onder de Sectie B, No. 391, en volgens het zelve groot een hectare, 77 aren, 80 centiaren.

In pacht bij J. B. de Ryck.

Koop Zeven. Een stuk BOUWLAND, gelegen onder de gemeente Clinge, ter plaatse groot Kieldrecht Polder, Canton Hulst, op kadastraal plan aangewezen onder de Sectie E, No. 398, en volgens het zelve groot een hectare, 13 aren, 40 centiaren.

Koop Acht en laatsten. Een stuk BOUWLAND, en WEIDE, gelegen tegen den vorigen koop onder de gemeente Clinge, ter plaatse groot Kieldrecht Polder, op het kadaster aangewezen onder de Sectie E, No. 396 en 397, groot volgens het zelve een hectare, 87 aren, 60 centiaren. De twee laatste koopen zijn in pacht bij sieur J. B. de Roeck.

De voormelde goederen zullen door de liefhebbers kunnen gezien en geëxamineerd worden, 20 dagen voor de finale toewijzing; dagelijks, de Zon- en Feestdagen uitgezonderd, op bekwame ure, mits zich te adresseren aan de respective Pachters.

De in genottreding en trekken der huurpenningen is bij de veilconditien bepaald.

De titels van Eigendom, Plans en Verkoop-conditien, berusten ter inzage van een ieder ter Studie van voornoemden Notaris *ANTONISSEN*, in de Leopold-Straat, alwaar men tusschen de twee zitdagen verdieren zal kunnen stellen.

Zegt het voort.

STOOMJAGTEN

varende in het Beurtveer tusschen de Steden

Middelburg, Dordrecht, Rotterdam

en op alle daar tusschen gelegen Plaatsen.

September 1845.

Van Middelburg.					Van Rotterdam.				
Maandag	8,	midd.	5	ure.	Maandag	8,	's mr.	7	ure.
Dingsdag	9,	«	4½	«	Dingsdag	9.	«	9	«
Donderd.	11,	«	6½	«	Woensd.	10,	«	9	«
Vrijdag	12,	«	7½	«	Vrijdag	12,	«	4½	«
Zaturdag	13,	«	8½	«	Zaturdag	13,	«	3	«
Zondag	14,	«	9½	«	Zondag	14,	«	5	«

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 6. September. Sedert den 4. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Providentia, A. Pidersen, Frondheim, Pink, D. Merrels, Londen, beide stukgoed.

Voor Gend bestemd:

Heinrich Kunan, J. Bermien, Riga, hennipzaad.

---

met den notaris, de pastoor nog minder dan hij het stilzwijzen beminde en de anderen, zoo als hij zeide, hem niet begrepen.

De onbegrepen groote man had dus gelijk met alle reizigers ten zijnent te ontvangen, ten einde hen te bewijzen, dat hij in dit dorp niet op zijne plaats was. Maar in weerwil dezer vooringenomenheid, welke van zijne gemeente een soort van ballingplaats voor hem maakte, was hij een behendig administrateur, meer dan bekwaam om in de noodzakelijkheden zijner stadgenooten te voorzien, zoo als hij de bewoners zijns dorps halstarrig noemde.

In het waarnemen zijner achtenswaardige betrekking werd hij geholpen door vader LAGARG, de vrederegter; een kleine grijsaard, met een slim uitzigt. Hoewel men hem weinig wijsheid toekende, is het stellig, dat het gezond verstand van vader LAGARG meermalen krachtiger was dan het wetboek van JEROME COUTARD. Als de Fresnoyzenaars een geschil te vereffenen hadden, gaven zij de voorkeur aan hunnen achtbaren vrederegter, die door de gansche gemeente en tien uren in het rond als patriarch werd geacht. Daarentegen hield men staande dat de maire veeleer den naam van slimmen proceszot, dan dien van eerlijk man verdiende.

Wat er van zij, de pogingen der twee geconstitueerde magten waren niet toereikend om de ernstige omstandigheden te overwinnen waarin het dorp verkeerde. De veldwachter, van zijn kant, vond de dienst vrij lastig en vroeg eene vermeerdering van inkomen; men moest er eindelijk wel toe overgaan, beslissende en krachtige middelen te zoeken

Na eene zeer levendige discussie in den gemeente-raad, waarin twee hardnekkige partijen, natuurlijk die van den maire en van den notaris, elkander het beheer des dorps betwistten, werd er eindelijk vastgesteld, dat er een soort van nachtelijke nationale wacht zou opgerigt worden. Iedereen vondt dien maatregel goed; iedereen zeide dat alleen eene nachtwacht het dorp tegen eene volkomene uitplundering kon beveiligen; maar toen men met de oprigting een begin wilde maken, liet niemand zich vinden. De een zeide, dat zijne vrouw zijn huis niet zou kunnen verdedigen, terwijl hij de wacht betrok; een ander wilde zich niet blootstellen om vermoord te worden door de bende losgelaten galeiboeven, welke in de gemeente aanwezig moest zijn; anderen voerden aan, dat de arbeid bij dag moeijelijk genoeg was, om althans bij nacht rust te genieten. Kortom, allen bragten geldige redenen in tegen de vermaningen van den maire en den vrederegter, welke dus verpligt waren zich regtstreeks tot den onder-prefect te wenden. De nachtwacht kwam nu tot stand, en wel zoodanig, dat vier mannen, gewapend met drie pieken, twee sabels en een geweer alle nachten de straten des dorps moesten doorkruisen.

Maar hoeveel kwellingen ondervonden de ongelukkigen wier wachtbeurt verscheen! Het was niet genoeg, koude, regen, hagel, slijk en slaapzucht te overwinnen, men moest behalve dat nog philosooph wezen: want deze beweerden dat zij op hunne wacht een groot spook hadden zien wandelen langs de haag van PIETER PIOT, genen zeiden dat het kerkhof vol schimmen was; anderen sloegen geen geloof aan spoken, maar eene bende van tien mannen, in het rood gekleed en de muts der galeiboeven dragende, was hun voorbijgegaan; het getal der booswichten werd langzamerhand tot twintig, dertig, ja tot honderd vergroot. Er was niet meer aan te twijfelen, het Gouvernement had al de gevangenissen geopend, om zich over de liberale denkwijze der ingezetenen van Fresnoy te wreken.

De Fresnoyzenaars moesten eindelijk afzien van het ontwerp om dieven te vangen die slimmer waren dan de vos en onvatbaarder moesten zijn dan wind, die bekend waren met hetgeen de eigenaars zelfs aan hunne beste vrienden verzwegen. De onder-prefect van St. Quentin zond nu een' ouden policie-kommissaris naar Fresnoy, die, ofschoon sedert eenige jaren op pensioen gesteld, voor den fijnsten opspoorder der streek gehouden werd. De heer ANDRÉ GRISARD, zoo heette de man, ontving alle noodige onderrigtingen, de policie-muts, en het overige half burger- en half krijgsmans-gewaad, welke het kenteeken der oude soldaten is. Hij huurde te Fresnoy een klein huisje in het middenpunt der zondagvereenigingen, namelijk *de Place*. Op den avond zijner aankomst, toen de bewoners van het dorp in slaap waren, begaf hij zich gezamenlijk met den vrederegter bij den maire, zoo als het onder hen, bij heimelijke boodschappen, was vastgesteld geworden. Men begon met in stilte eenige flesschen te ledigen, vervolgens maakte de policie-dienaar de twee overheden bekend met zijne zending en het plan hetwelk hij wilde ten uitvoer brengen om Fresnoy van de geduchte plaag te verlossen.

Daar de teugen elkander snel opvolgden, liet de kommissaris aan zijn ambts-trotschheid gehoor gevende, welke zich nog meer doet gevoelen wanneer men het ambt niet meer uitoefent, zich na duizende listen uit te leggen, welke hem eene groote vermaardheid hadden doen verkrijgen in een naburig departement en waarvan de minste, de verwenschte bosrondieven van Fresnoy in het net helpen moest. (Vervolg hierna.)

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.